

DANSK JAGT- OG SKOVBRUGSMUSEUM
THE DANISH MUSEUM OF HUNTING AND FORESTRY
FOLEHAVEVEJ 15-17 · DK-2970 HØRSHOLM · DENMARK
TEL. +45 4586 0572 · FAX +45 4576 2002 · MUSEUM@JAGTSKOV.DK
EAN-NR. 5798000794986

Til Kulturminister Bertel Haarder
cc. Folketingets Kulturudvalg
cc. Dansk Landbrugsmuseum

DATO 25.10.2015

J.NR.

Kære Bertel Haarder,

I forbindelse med udflytningen af statslige arbejdspladser har du fået det råd at fusionere Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum med Dansk Landbrugsmuseum på Gl. Estrup. Jeg ved, at du betragter det som en meget lille sag, og set i et udflytningsperspektiv må jeg give dig ret, selvom jeg tror, at det bliver urimelig dyrt at flytte de 7-8 arbejdspladser, der bliver tilbage efter fusionen. I et kulturpolitisk perspektiv synes jeg derimod, at der er tale om en principiel sag af stor betydning, og derfor tillader jeg mig at skrive til dig.

Fusionen synes måske umiddelbart logisk, men den er ikke blevet fagligt belyst og ingen af de involverede museer er blevet hørt. Visse museer belyser i langt højere grad landets nationale historie end andre. Det gælder f.eks. Orlogsmuseet og Tøjhusmuseet, som man derfor tidligere har valgt at fusionere med Nationalmuseet, og det gælder i allerhøjeste grad også Jagt- og Skovbrugsmuseet. Dets samling belyser kronens/statens administration af jord-, skov- og jagtpolitik, samt historien om befolkningens adgang til og brug af de fælles naturressourcer. Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum er, som det fremgår af Finansloven, statens museum for naturforvaltning, især jagtens og skovbrugets.

Ser man alene jagtens og skovbrugets historie som delelementer i dansk landbrugs historie mister man helt det nationale perspektiv, som ligger bag museet og dets placering i Nordsjælland, hvor statens politik tidligst og tydeligst kom til udtryk. Her grundlagdes i 1500-tallet den statslige vildtforvaltning, her lå i 1700-tallet landets første statslige forstplanteskole og arboret, her placerede man i 1900-tallet Skovskolen, Københavns Universitets nye arboret, og DANIDA's Skovfrøcenter, for bare at nævne nogle eksempler. Museets placering har naturligvis også lettet dets undervisningssamarbejde med såvel Skovskolen som Københavns Universitet og tidligere Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Kongens skove havde både direkte og indirekte strategisk betydning, og det kan være en af grundene til, at parforcejagtlandskabet, som i sommer blev kåret til UNESCO verdens kulturarv, blev lavet netop i Nordsjælland. Den kongelige vildtbane, hvor ingen andre end kongens mænd måtte bære våben, lagde en beskyttende ring omkring hovedstaden. Det har været overset og er et perspektiv, man først får øje på, når man ser den danske jagts historie internationalt, og som andet og mere end fortællingen om en hobby eller et bierhverv, sådan som den helt naturligt sker på andre danske museer med jagt som emne.

Når det drejer sig om skovhistorie, behandles skovbruget på de øvrige museer i landet naturligvis som en del af fortællingen om lokalområdets historie. Den overordnede historie om f.eks. udviklingen af statsskovvæsenet, der i virkeligheden er grundlagt som landets første militære jægerkorps, den

statsinitierede indførsel af de mange nye træarter, bl.a. alle nåletræerne, eller Danmarks rolle for skovrejsning i f.eks. Sahelørkenen, kommer slet ikke i spil.

Reguleringen af befolkningens brugsret til naturressourcerne begrænsede sig i øvrigt ikke til landjorden. Jagt- og Skovbrugsmuseets samling er også snævert knyttet til fortællingen om etableringen af de statslige vildtreservater, hvoraf de fleste findes på søterritoriet, og til den danske vildtforvaltnings historie i det hele taget. Altså også den, der vedrører havets fugle og pattedyr.

Dansk Landbrugsmuseum er det statslige og nationale museum for landbruget, landbokulturen, landbrugets følgeindustrier og måltidets kulturhistorie. For mig er det svært at se, hvordan de to museers samlinger kan integreres, uden at der går megen kulturhistorie tabt begge steder.

Dertil kommer naturligvis, at fusionen vil medføre en de facto lukning af det eneste museum af denne art på Sjælland, mens der, som du ved, allerede findes en række museer i Jylland og på et par af de mindre øer, der beskæftiger sig enten med jagt, skovbrug eller begge dele.

Endelig vil det blive uforholdsmæssigt dyrt at flytte de få stillinger til Djursland. At flytte en museumssamling med tusindvis af genstande, hvoraf nogle er enorme, andre ekstremt sarte, er en helt anden sag end at flytte en kontorarbejdsplads. Den økonomiske udredning er endnu ikke begyndt, men det står klart, at Dansk Landbrugsmuseum må rømme sine åbne magasiner for at skaffe plads til en fremtidig ny udstilling. I deres nuværende form kan bygningerne ikke umiddelbart bruges til udstilling af krævende genstande som f.eks. antikke udstoppede dyr eller fornemme våben. Håndtering og opbevaring af våben m.v. stiller i det hele taget helt særlige krav til bygningerne, så der bliver uden tvivl behov for ombygninger og måske endda tilbygninger på Gl. Estrup. Det er baggrunden for, at man har anslået, at flytningen nemt kan løbe op i to-cifrede millionbeløb.

På baggrund af ovenstående vil jeg indestændigt anmode dig og regeringen om, at en evt. beslutning om at fusionere Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum med et andet museum gores til genstand for en reel faglig, kulturpolitisk og økonomisk overvejelse, og ikke træffes som et tilfældigt led i udflytningen af statslige arbejdspladser.

Med venlig hilsen

Jette Baagøe

Museumsdirektør, lic.scient.